

Alfred Poplingher

Mărturisire

Ador femeia.

O spun direct , pe șleau și fără reticențe.

La fel ca Ionel Fernic ,

Blondă sau brună îmi e totuna.

Nu e o obsesie

Ci pura și nemăsurată admirație

Pentru ce Creatorul a făurit

Din coasta lui Adam .

Finețea și rotunjimea formelor

Mă fascinează și-mi înfierbântă imaginația.

Moliciunea trupului ei

Mă umple de blândețe și nădejde

Și-mi trezește dorințe deschise sau nemărturisite.

Da , ador femeia

Și înțeleg atât de bine
Cum de la Praxiteles și Botticelli
Dalta și pensula
Din mâinile celor cu har de la Dumnezeu
Continuă cu perseverență să redea sublimul
Și nu-și găsesc sațul.

*

NOAPTE DE DRĂGOSTE

Dorință și putință,
Plăcere în frig ,
Uniune în târziu
Adânc , profund
Sub cerul întunecat.
Stele ascunse sub nori,
Iarbă udă
Dar cine simte ,
Nimic nu ne tulbură.
Mâinile tale-mi
Înlănțuie torsul

Și-mi șoptești

Să nu se termine.

Visuri devin realitate.

